

Jablonecká radniční věž s obrázky víly Izeriny je přístupná po celé prázdniny, nádherná vyhlídka je i z terasy budovy Krajského úřadu LK v Liberci

30. 07. 2012 15:46

Probíhající stavební práce v samotném centru města Jablonce n. N. jsou v plném proudu a hlavní Mírové náměstí je z těchto důvodů z části nepřístupné. Turistické informační centrum však nabízí své služby v nezměněném rozsahu.

Návštěvníci Jablonce n. N. se tak mohou informovat v pracovní dny v době 9 – 17 hodin a o víkendu 9 – 12 hodin. Na radniční věž je možné s průvodkyní vystoupat v pracovní dny v každou celou hodinu v době od 10 do 15 hodin v úterý, čtvrtek a pátek, v pondělí a ve středu je poslední výstup v 16 hodin.

Lze zvolit pohodlnější cestu výtahem páter noster (místní zajímavost) či náročnější pěší variantu.

Otázka pro návštěvníky zní: „Kolik schodů musíte vystoupat z přízemí (od úrovně turistického informačního centra) až k ochozu věže?“ Za správnou odpověď získáte malý dárek!

Vstupné: dospělí 20 Kč, děti od 6 do 15 let, senioři a držitelé ZTP 10 Kč, děti do 6 let mají vstup zdarma.

V prostorách radniční věže se koná česko-polská výstava dětských prací pod názvem „Víla Izerína očima dětí“, která navazuje na putovní výstavu TOP 100. Turistický region Jizerské hory získal finanční podporu z fondu malých projektů OPPS 2007–2013 Cíl 3 pod názvem „Víla Izerína – patronka Jizerských hor očima dětí“. Součástí tohoto

projektu byla výtvarná soutěž, která skončila 14. 9. 2011.

„Po vyhlášení výsledků následovaly putovní výstavy těchto prací po Česku i Polsku, v Jablonci si lze nyní prohlédnout všech 700 přihlášených dětských obrázků pohromadě,“ připomněla náměstkyně hejtmana LK pro kulturu a cestovní ruch Lidie Vajnerová (SOS).

Vyhlížet lze i ze 17. patra budovy KÚ LK v Liberci

Obdobě přístupná je podle ní i terasa v 17. patře (78 metrů) budovy Krajského úřadu LK (U Jezu) v Liberci (nejvyšší budova v Liberci) i s ještě o něco delším pater nosterem, ale i klasickým výtahem nebo pěšky – necelých 800 schodů.

Výhlídka na všechny strany je ale úchvatná!

„Navíc od 1. do 31. srpna se ve vestibulu úřadu koná fotografická výstava na téma Proměny Smědé (aneb nejen o povodních), kterou připravila ČSOP Jizerka, konkrétně František Mrva s použitím vlastních snímků a fotografií kolegů,“ zve Lidie Vajnerová.

Otevřeno je denně od 8 do 17 hodin. Vstup na terasu i výstavu je zdarma!

Podrobnější informace na www.jablonec.com, na www.jizerky.cz a www.kraj-lbc.cz.

Za Jizerské hory je zodpovědná víla Izerína

Všimli jste si někdy, jak my, lidé, rádi předáváme zodpovědnost za věci, se kterými se buď nedá dělat vůbec nic anebo když se s nimi něco dělat dá, tak to znamená velikou práci, na takzvané patrony?

Třeba za počasí zodpovídá sv. Petr, českou zemi má na triku sv. Václav, a abychom nebyli jenom u svatých, třeba takové Krkonoše má na krku Krakonoš.

A teď si představte, že za Jizerské hory nenese zodpovědnost nikdo. Tedy nikdo, to zase není tak docela pravda, za Jizerky nese zodpovědnost mnoho lidí. Někteří zodpovědně, jiní trochu méně zodpovědně, ale ti všichni by byli rádi, kdyby trochu té jejich zodpovědnosti převzal někdo jiný. Někdo, kdo nespadá do pozemského práva a může dělat věci, které obyčejným smrtelníkům nejsou dovoleny.

Protože se nám svého času přezdívalo „nočník Evropy“, nepřicházejí v úvahu svatí, protože by jim zrezly svatozáře. A pohádkových bytostí tu zůstalo pomálu, protože po bitvě na Bílé hoře, se prý všechny vystěhovaly spolu s vyhnaným majitelem libereckého a frýdlantského panství Rederem z Rederu za volání: „Nespatří nás více česká země, dokud nepovládne opět Rederovo plémě!“

Jedna pohádková bytost tu ovšem zůstala. Možná proto, že kdysi bývala člověkem a tak pro ni

pohádkové zákony nejsou dogmatem. Je to víla Izerína. Narodila se kdesi v nížině, jak říkáme my horáci, dole v kraji, v rodině bohatého šlechtice. Otec ji ale nutil do sňatku bez lásky, tak milá dívka posbírala do rance šperky, které měla dostat věnem a proti toku řeky se pustila do hor. Tak došla až pod horu Bukovec.

Představuju si, že to bylo na jaře. Že buky byly oděné zelení, kterou mají jen buky na jaře. Že možná už kvetly úpolíny a celá Jizerka byla zlatá. A princezna opilá tou krásou uložila své šperky do čedičové skály Bukovce, protože pochopila, že to, co vidí, je nad všechny poklady světa. Přijala jméno řeky, která ji sem zavedla, a stala se vílou Izerínou. A protože přišla na jaře a jaro má magickou moc, ten poklad ukrytý v Bukovci se rozmnožil a spodní vody, myšky, krtci a snad i vítr jej roznesly po celých horách.

Je to už dávno. Poklady odnesli tajemní Vlachové a hory změnilly svou tvář. Jen víla tu zůstává dál. Jestli ji chcete potkat, vyjděte si do Jizerek. Až vás bude míjet, určitě to poznáte. Je to přece „naše patronka“. **Klára Hoffmanová**